

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการทดลอง ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างย่อย
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
G	แทน	วิธีการทดลอง
I	แทน	ระยะการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับ ระยะเวลาของการทดลอง
Cv_d	แทน	ค่าเกณฑ์ตัดสินความแตกต่างตามวิธีของ เชฟเฟ'
r	แทน	ความห่างของกลุ่ม
K	แทน	จำนวนกลุ่ม
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎี

โปรแกรมภาษาประสาธน์ด้วยเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่ได้จัดสำนึกแบบของคร่ำวมและเทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ด้วยเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่ได้จัดสำนึกแบบของคร่ำวมและเทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์ด้วยเทคนิคการสร้างทฤษฎีใหม่ได้จัดสำนึกแบบของคร่ำวมและเทคนิคการวางแผนอนาคต และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

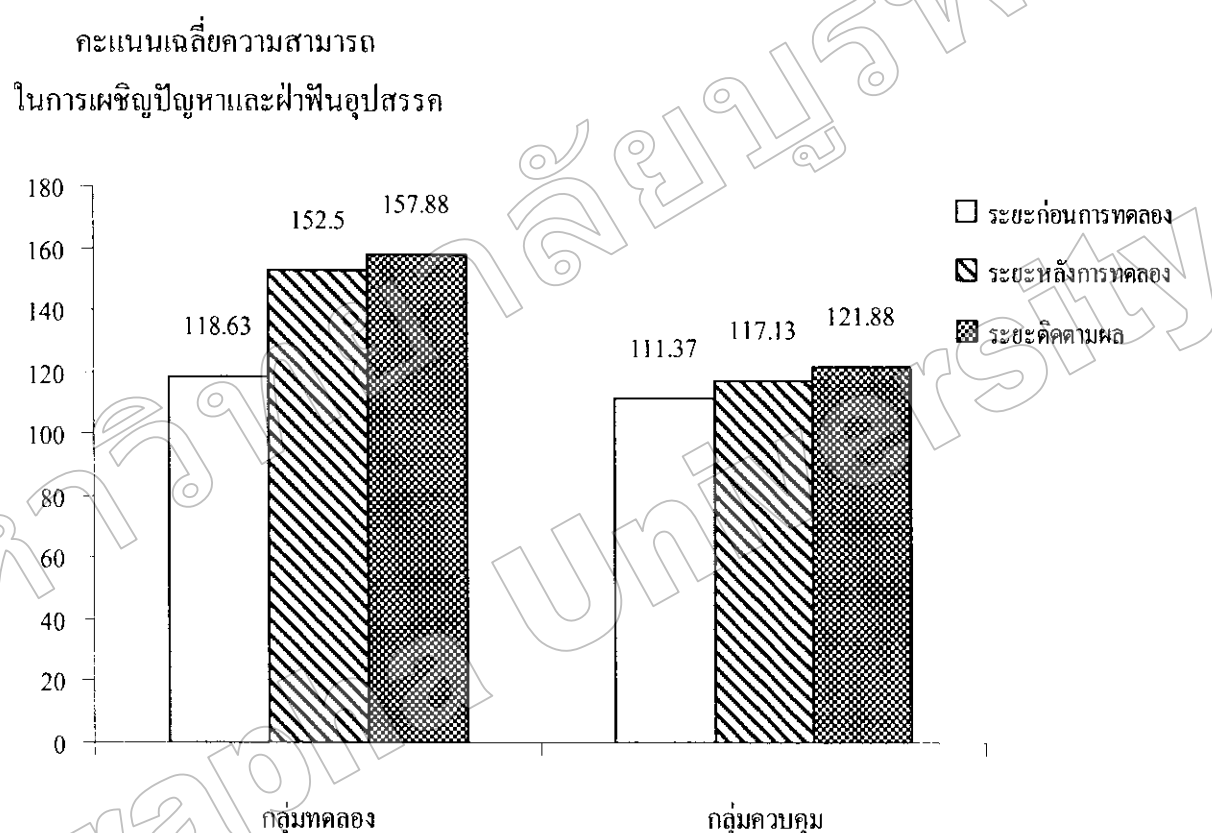
ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล		ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
1	110	159	175	1	112	115	110
2	121	138	157	2	108	112	122
3	122	156	174	3	112	108	108
4	119	163	164	4	116	125	136
5	116	149	152	5	115	119	126
6	120	187	154	6	113	122	127
7	123	145	160	7	114	112	111
8	118	123	127	8	101	124	135
รวม	949	1220	1263	รวม	891	937	975
\bar{X}	118.63	152.50	157.88	\bar{X}	111.37	117.13	121.88
SD	4.14	18.91	15.11	SD	4.84	6.29	11.13

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคการสร้างทรงสนะใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวมและเทคนิคการวางแผนอนาคตมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 118.63, 152.50 และ 157.88 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิถีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 111.37, 117.13 และ 121.88 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 118.63 และ 111.37 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.14 และ 4.84 คะแนนเฉลี่ยในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 152.50 และ

117.13 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.91 และ 6.29 ส่วนคะแนนเฉลี่ยในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 157.88 และ 121.88 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.11 และ 11.13 ซึ่งสามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะต่าง ๆ ของการทดลองได้ ดังภาพที่ 5

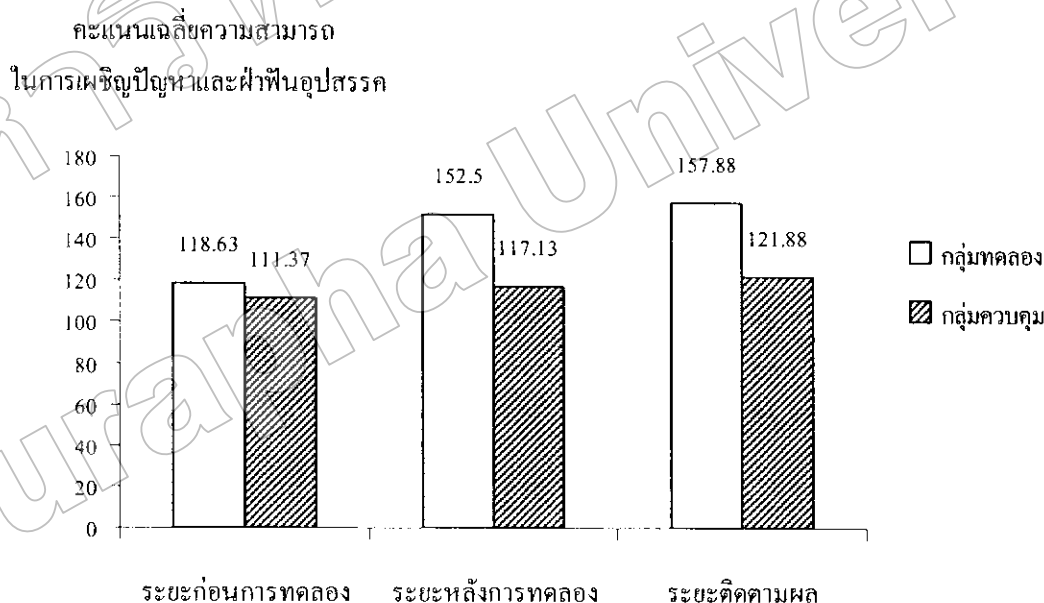
ภาพที่ 5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากภาพที่ 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 118.63 ระยะหลังการทดลองเท่ากับ 152.50 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการ

ทดลองเท่ากับ 33.87 และในระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 157.88 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 39.25 เพิ่มขึ้นจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5.38

ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 111.37 ระยะหลังการทดลองเท่ากับ 117.13 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 5.76 และในระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 121.88 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 10.51 เพิ่มขึ้นจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 4.75

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และ ระยะติดตามผลได้ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค

มากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติเท่ากับ 7.26 ในระยะหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติเท่ากับ 35.37 และในระยะติดตามผลนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติเท่ากับ 36.00

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between subjects	15	10929.15			
Groups (G)	1	8242.52	8242.52	42.95*	.000
Ss W/in groups	14	2686.63	191.90		.000
Within Subjects	32	10531.33			
Interval	2	5530.29	2765.16	27.23*	.000
IxG	2	2157.29	1078.65	10.62*	.000
IxSs W/in groups	28	2843.75	101.56		
Total	47	21460.48			

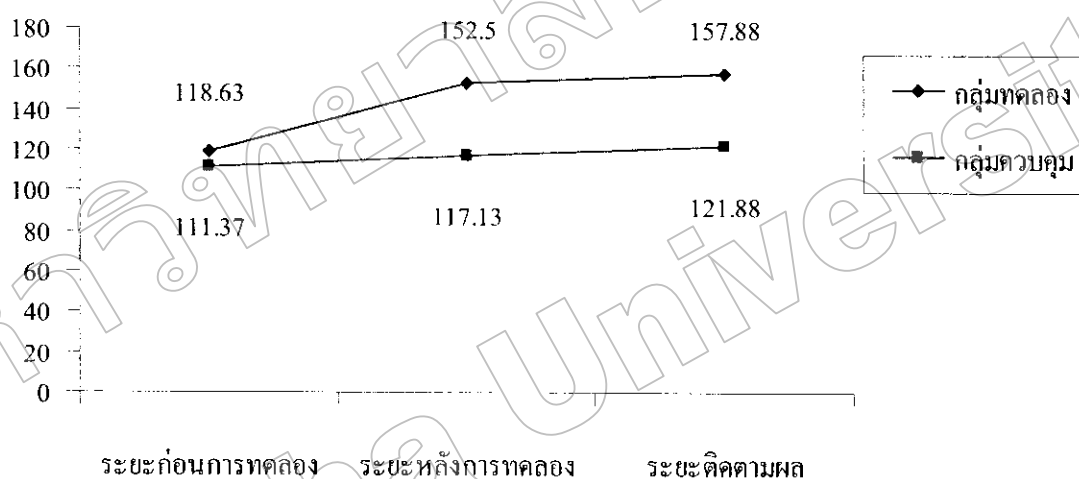
* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนกลุ่ม

ทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้แสดงรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองที่ส่งผลร่วมกันต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ดังแสดงในภาพที่ 7

คะแนนเฉลี่ยความสามารถ
ในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค

ภาพที่ 7 แสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 7 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ และในระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลร่วมกันต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียน จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟัน

อุปสรรคของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

จากผลที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองกับผลย่อยของระยะเวลาของการทดลองดังแสดงในตอนต้นที่ 3 และตอนที่ 4 ดังนี้

ตอนที่ 3 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	210.25	210.25	1.60
Within groups	42	5530.38	131.68	

* $p < .05$

หมายเหตุ ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า *df* = 38

จากตารางที่ 5 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในระยะก่อนการทดลองความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	5005.56	5005.56	38.01*
Within groups	42	5530.38	131.68	

* $p < .05$ หมายเหตุ ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า *df* = 38

จากตารางที่ 6 พบว่าในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในระยะหลังการทดลอง วิธีการทดลองส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	5184.00	5184.00	39.37*
Within groups	42	5530.38	131.68	

* $p < .05$ หมายเหตุ ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า *df* = 38

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ในระยะติดตามผลวิธีการทดลองส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

ตอนที่ 4 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between groups	7	2034.00			
Interval	2	7245.25	3622.63	23.17*	.000
Error	14	2188.75	156.34		
Total	23	11468.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสในระลอกก่อนการทดลอง ระลอกหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe' Test) ได้ผลตามตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe' Test)

Mean	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	118.63	152.50	157.88
118.63	-	33.88*	39.25*
152.50		-	5.38
157.88			-
<i>CVd</i> = 17.07			

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวิธีการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ
ให้คำปรึกษาตามวิธีปกติ

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between groups	7	652.63			
Interval	2	442.33	221.17	4.73*	.027
Error	14	655.00	46.79		
Total	23	1749.96			

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค
ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลัง
การทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบคะแนน
เฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบเซฟเฟ
(Scheffe' Test) ได้ผลตามตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคของ
นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับตามการให้คำปรึกษาวิธีปกติด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ
(Scheffe' Test)

Mean	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	111.38	117.13	121.88
111.38	-	5.75	10.50*
117.13		-	4.75
121.88			-
<i>Cvd</i> = 9.36			
* <i>p</i> < .05			

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ย
ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลอง และระยะก่อนการ
ทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหา
และฝ่าฟันอุปสรรคในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่า วิธีการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญ
ปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่าง
ในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง